

El senyor conseller de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat:

Señoría, los tiempos están cambiando y espero que usted se dé cuenta. Por primera vez, tenemos unos Presupuestos Generales del Estado que se ajustan a nuestro nivel poblacional.

Por primera vez, se ha cumplido la palabra y la AP-7 es gratuita, es una infraestructura fundamental para la vertebración y el crecimiento económico.

Por primera vez, se pintan en los Presupuestos Generales del Estado inversiones en cercanías como nunca se habían visto, y también por primera vez se adjudica el contrato del siglo en trenes a una empresa de la Comunidad Valenciana como es Stadler.

Nos queda mucho trabajo, pero los tiempos están cambiando, ahora toca que se cumplan. Y desde la Generalitat, con el Gobierno de España, haremos que eso sea así. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, conseller.

Continuarem la sessió de control. Ara, la pregunta que, en nom del Grup Parlamentari Compromís, formula el síndic del grup, il·lustre diputat Fran Ferri.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories, abans de començar la meua intervenció, m'agradaria enviar-li una forta abraçada i una salutació al meu i company i síndic i amic, a Manolo Mata, que no sé si ens estarà veient, però si ens està veient *(aplaudiments)*, esperem vore'l prompte per este parlament, perquè el trobem a faltar. A Manolo sempre se'l troba a faltar.

I després, senyories, també una reflexió. Este dilluns vam vore una interpellació a la ministra de treball en la que un diputat d'un grup, no vaig a nomenar el grup, perquè dona igual, va fer unes declaracions que, des del meu punt de vista, eren masculistes, es va adreçar a la ministra d'una manera que jo considere que era masculista.

Ahir ho vam vore també a este parlament amb la vicepresidenta i com es dirigien per qüestions, a la vicepresidenta, que jo considere que són masculistes. I, per tant, una reflexió pera que traquem fora del parlament el masculisme. I, per descomptat, vicepresidenta, tot el suport del seu grup parlamentari. *(Aplaudiments)*

I ara sí, senyor president, si ens preguntaren què necessita un govern per a funcionar bé en un moment tan complicat com el que estem vivint de pandèmia, de crisi, destacaria tres.

Un govern necessita, en primer lloc, l'estabilitat. Els valencians i les valencianes, amb tots els nostres problemes, tenim la gran sort de tindre un govern plural i un govern estable. En altres territoris veiem com en plena pandèmia tenim mocions, transfuguisme, eleccions innecessàries. Ací, en canvi, en 2015 i en 2019 la ciutadania va decidir que volia Botànic i que no volia experiments amb les dretes.

Este govern és sinònim d'estabilitat i així ho demostren, per exemple, tots els pressupostos aprovats des de l'acord del Botànic i mesures tan importants com la reforma fiscal que vàrem aprovar en els darrers pressupostos.

A banda d'estabilitat, un govern necessita també de pluralitat. Fa uns mesos li ho deia i ho mantinc: quan governem junts, governem millor. La pluralitat no és un efecte colateral dels governs de coalició, la pluralitat és un ingredient necessari per a fer millors polítiques, perquè més pluralitat significa més idees i més idees significa per als valencians i les valencianes millors polítiques públiques.

Per això, gràcies a les mesures que vàrem aplicar i, sobretot, gràcies al gran esforç que ha fet tota la ciutadania valenciana, hui afrontem el risc de la quarta onada amb una incidència acumulada, la més baixa de tot l'estat. I això no és motiu de triumfalismes, sinó, precisament, de precaució.

Crec sincerament que el govern del Botànic és sinònim d'estabilitat i de pluralitat. Este govern no és perfecte. Este govern ha comés errades i les hem de corregir i les estem corregint. Este govern ha passat moments difícils. I eixos moments difícils continuaran ocorrent. Però quan veiem el que està passant molt a prop d'ací és evident que hem de posar en valor el que representa el Botànic.

Estem veient en altres territoris propers i no tan propers mocions de censura, transfuguisme, compra de càrrecs, no sabem bé amb quins recursos, eleccions innecessàries i un gran repertori de la pitjor política possible. Ací, en canvi, tenim un govern estable i plural dedicat a lluitar contra la pandèmia.

Tenim Botànic a la Generalitat, a ciutats tan importants com València, Castelló o Elx i en desenes d'ajuntaments, pactes sense partits en descomposició i centrats en aplicar la vacuna social que suposa el Botànic. Lluita contra la pandèmia, contra la crisi econòmica i contra la crisi social. I ací deixe una reflexió.

Eixe model botànic sinònim de pluralitat, d'estabilitat i de polítiques transformadores també ha de ser vàlid per a tots els ajuntaments on les nostres forces sumen, perquè els veïns d'eixos pobles no es mereixen que el seu govern depenga d'un partit en descomposició com és Ciudadanos. Perquè, senyor president, també sabem que amb estabilitat i pluralitat no n'hi ha prou. Amb estabilitat i pluralitat no es paguen factures, no es construeixen col·legis, no es contracten mestres, no es contracten metgesses.

A banda d'estabilitat i pluralitat, un govern necessita recursos, recursos humans i recursos econòmics. Necessita personal. I, per això, cal cobrir les places de les conselleries. I també necessita finançament. Això és el que li fa falta a este govern per a poder respondre millor a les necessitats i els problemes dels valencians i les valencianes.

La setmana passada vosté va tindre una reunió amb la ministra Montero i crec que va ser en la mateixa sala, com va recordar la senyora Bonig, en què ens vam reunir el senyor Mata i jo mateix amb el ministre Montoro en l'any 2016. Passen els anys, canvien els ministres, canvien els governs. El ministeri és el mateix. I el problema continua ahí.

No sé si ha vist alguna vegada eixos taulells que trobem moltes vegades en els bars que diu: «Hoy no se fía, mañana sí.» Bé, al ministeri d'hisenda possiblement si buscarem en eixa sala veuríem un que posa: «Hoy no se reforma el sistema de financiación, mañana sí.» Perquè eixa és la resposta que sempre trobem els valencians.

Vam anar en 2014 i ens va dir el Partit Popular amb la seua majoria absoluta, com diria Mota: «Hoy no, mañana.» L'excusa de la crisi. Vam anar en 2015, quan l'economia ja estava creixent i ens van dir: «Hoy no, mañana.» I fins arribar al 2021, i la ministra Montero ahir ens va dir el mateix.

I continuem sense finançament just, sense que ens paguen el que ens deuen i sense fer les mesures de compensació específiques per als valencians i les valencianes. Ara posen d'excusa la pandèmia. Amb pandèmia o sense pandèmia, i vosté ho sap i ho saben tots ací, els diners s'han de repartir. I el que estem demanant és que eixos recursos es repartisquen de manera justa.

I que no s'enganyen. Açò no va de partidisme. De fet, ahir Baldoví va proposar que els 32 valencians i valencianes presentem una moció conjunta dels 32 diputats valencians al Congrés.

Perquè si no es reforma el sistema de finançament de manera immediata, si no presentem una proposta prompte, no només estaran incomplint el seu acord amb Compromís, estaran incomplint el seu compromís amb els valencians i les valencianes. Per això, des de Compromís li preguntem en esta ocasió, considera el Consell que respon al principi de llei i al dret institucional la falta, el retard en la reforma del sistema de finançament?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Respondrà el president del Consell a la pregunta formulada, al qual done en este moment la paraula per a que puga respondre a la pregunta plantejada pel síndic del Grup Parlamentari Compromís.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

És ben cert que, en temps de notícies no massa positives, la recuperació del nostre síndic és una molt bona notícia. I els

agraïsc a tots les referències que han fet. És probablement la millor notícia de la setmana. *(Aplaudiments)*

Compartisc l'anàlisi que fa vosté respecte a què és fonamental per a que un país avance. És fonamental l'estabilitat. És fonamental. Estem veient que la inestabilitat provoca una situació d'angoixa en el que és la situació econòmica i també, sobretot, en la qüestió dels avanços socials.

Per tant, crec que nosaltres amb les dificultats òbvies del que és el funcionament d'un govern compartit, el que és evident és que hem donat clarament una lliçó d'estabilitat.

I això és indiscutible. Som l'única comunitat autònoma que en temps i forma des de fa sis anys estem aprovant els pressupostos. Som una comunitat autònoma en què, evidentment, des de la discussió i des del diàleg s'avança. I això altres no ho poden dir.

Ara el focus aquell que està posat en les càmeres Allí no ho poden dir. Encara no tenen pressupostos. Però bé, també després es plantegen tot el que són les ajudes a les empreses. ¿Quién quiere a las empresas? ¿Quién no quiere a las empresas? ¿Quién quiere a los autónomos? ¿Quién no quiere a los autónomos? I resulta que ací hem fet un esforç considerable que no s'ha fet, per exemple, en eixe lloc, en eixa comunitat on estan tots els focus posats tots els dies.

Mire, és ben cert que el problema està ahí. Però també li he de dir amb tota sinceritat que la resposta al problema no és igual. La resposta al problema no és igual perquè, efectivament, en este temps no hi ha una solució encara definitiva.

I vostés, en l'àmbit del Congrés dels Diputats, i nosaltres en tots els àmbits que puguem per terra, mar i aire ho estem intentant aconseguir de desbloquejar. Però ho ha explicat abans també el conseller. Vull dir, esta és una qüestió molt complexa. Molt complexa perquè, entre altres coses, les qüestions i les diferències territorials estan ahí.

I el que ens convé a aquells que estem mal no els convé a aquells que estan bé. Però és veritat que és una qüestió de lleialtat institucional i és una qüestió de justícia. El que passa és que resulta que per a este acord seria molt important comptar amb un partit que té moltes presidències autonòmiques i que és un partit que, teòricament, és un partit del govern.

I no hi ha cap possibilitat, perquè en estos moments el gran problema que tenim és que l'*enbroncament* absurd que existeix en la política espanyola fa que no siga possible ni desbloquejar el Consell del Poder Judicial o qüestions bàsiques que hauríem de portar endavant.

Per tant, jo crec que sí, que eixa reflexió es puga fer de dir: «Escolte, parlem d'allò que és important pensant en els ciutadans, en la justícia redistributiva.» Això és fonamental.

I mirant més enllà del partidisme, crec que eixe és un plantejament que hem de fer, perquè, si no, no podrem eixir endavant, perquè al final necessitem que hi haja un acord ample i eixe acord, en estos moments, és molt difícil.

El que sí que és important i que el Govern d'Espanya ja ha dit en reiterades ocasions i ahir sense anar més lluny és que el criteri fonamental i bàsic i la proposta de presentar la ministeri és de població ajustada. Això és una molt bona notícia per als valencians.

Però, al marge d'això, el que hem fet durant este temps és que el que hem compartit en este govern és dir: «Bé, podríem fer dos coses, fins que no es resolga el problema del finançament, nosaltres anem criticant i tal.» No, no, és que efectivament mentres no es resol definitivament el nou model de finançament nosaltres el que hem fet és convergir en la despesa.

I això ho hem fet en aquell moment amb els *fake* pressupostos. *Fake* pressupostos que, a l'hora de la veritat, són pressupostos reals per als ciutadans, per què hem passat de, no sé la xifra concreta, però hem passat per exemple en Renda Valenciana d'Inclusió de menys de 50 milions, crec que eren 26 o 27 milions d'euros, a, en estos moments, més de 250 milions d'euros.

Clar, això no són coses fictícies. Això són realitats. I esta és la realitat. La realitat és que hem convergit. Això què significa? Què tenim més deute? Clar. I eixe deute, a qui li correspon eixe deute? Li correspon a l'estat espanyol. L'estat espanyol ha d'assumir el deute que ens provoca als valencians per no tindre igualtat de condicions. I eixa és la posició d'este govern i la que defensarem en tot moment.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.

Continuarem amb la sessió de control. Ara amb la següent pregunta, la pregunta que formularà en nom del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana la síndica del grup, la il·lustre diputada Ana Vega.

La senyora Vega Campos:

Sí.

Doy por reproducida la pregunta.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Recorde a la cambra que la pregunta que està registrada és: «Dada la actual situació de crisis que està sufrinto la Comunidad Valenciana, ¿tiene previsto hacer algún cambio en su equipo de gobierno?» Pregunta dirigida al president del Consell, al qual done la paraula.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Muchas gracias, señora Vega.

No. No va a haber ningún cambio. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Una resposta curta però contundent.

I, per tant, done la paraula a la síndica del grup Vox per a que concrete les qüestions. Té la paraula la il·lustre diputada Ana Vega.

Senyories, escoltarem amb silenci la pregunta.

Quan vosté vulga, senyoria.

La senyora Vega Campos:

Muchas gracias, presidente.

Señor Puig, el peor gobierno en el peor momento. En el gobierno de la nación y en el gobierno de la Generalitat.

Una vicepresidenta que decidió esconderse en su madriguera para no ver cómo nuestros mayores, esos que levantaron este país con el sudor de su frente, morían uno detrás de otro sin que ella explicara nada. Todavía no ha dado ni una explicación, pero no a nosotros, sino a los familiares que vivieron esa situación de manera tan angustiada y con tanto sufrimiento.

Falta de material sanitario, abandono y desidia. Esas han sido las constantes durante la pandemia por parte de la señora Oltra. Y cuando se le pregunta sobre si va a asumir responsabilidades mira para otro lado y responde: «Ahora es momento de gestionar la pandemia.»

¿Ahora? ¿Ahora? Pues mire, con 30.000 ancianos muertos en España, en la Comunidad Valenciana bajo su responsabilidad han fallecido el 60 % de los residentes en residencias de ancianos con prueba diagnóstica. Bajo su tutela. Y ahora es el momento de gestionar la pandemia.

Y respecto a la gestión de los centros de menores, de verdad, señora Oltra, que como madre se me revuelven las tripas de pensar que se mantuvo a ese depredador con los niños, al verdugo condenado y ratificado por abusos sexuales. Son nuestros niños. (*Aplaudiments*)

Esa también era su niña, señora Oltra. Pero su *conselleria* ya se encargó de pedir un informe para desacreditar las palabras de esa niña y la llamaron mentirosa, problemática y violenta. Mire, yo sí te creo, hermana, salvo si la acusación va dirigida a uno de los suyos. (*Aplaudiments*)

Para ustedes, progres de Twitter y de salón, hay niños de primera y de segunda, como también hay mujeres de